Ultima noapte pe Atlantida

La ştiri s-a anunţat grăbit:
De mâine ne vom scufunda de tot;
Cei ce-au urât şi cei care-au iubit
Vor pieri în supremul complot

Nu vă mai faceţi griji în zadar,
Trageţi praful înlunării din vise,
Renunţaţi la balast, aşadar,
Şi nu-l mai aşteptaţi pe Ulise

El s-a înecat în fumul de ruguri,
Pe care le-a înălţat în Troia ucisă,
Plăteşte dobânzi odioaselor trucuri,
Zadarnic cerşeşte iubirea promisă

Corabia lui rătăceşte pe mare,
O umbră e legată de catarg,
Nimeni nu ştie unde să pună o floare,
Şi-n zidul luminii cocorii se sparg

Pregătiţi-vă de adânc şi cădere,
În riftul inimii sunt peşti răpitori,
Deschideţi fereastra să intre tăcere,
Pe acolo-au fugit saltimbancii-actori,

Ce v-au făcut să râdeţi de voi,
Desenând prin aer poveşti fără leac,
Nu se iau prizonieri de război,
Umbrelele au rămas în alt veac

Adâncurile strigă flămânde,
Îşi cheama acasă ultimii atlanţi,
E noaptea despărţirilor fecunde
Şi-n locul inimii pulsează trovanţi

Nu pierdeţi timpul, s-a-ntâmplat să fie
Un ceas al evadărilor fără motiv,
În Atlantida spaimelor pustie
Au amuţit orchestrele definitiv

Se-ntinde câte-o ipoteză dintre umbre,
Golul din jur în dezertări se strânge,
Tăcerile sunt sanatorii sumbre
Şi-n apele uitării soarele se stinge

Îndrăgostiţii magici au trişat la zar,
În mii de cioburi i-a răsfrânt oglinda,
Deasupra mării cerul e amar
Şi în adâncuri plânge Atlantida

7-8 octombrie 2016